

GEORGE ALEXANDER

COPIII NOȘTRI ÎN ÎNCHISORILE LOR!

- furați de Barnevernet -

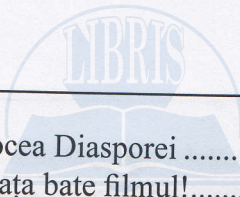
Editura Națiunea

București, 2016

Cuprins

<i>În loc de prefață: „Je suis Alexander!”</i>	5
Începuturile... ..	9
Cazul Bodnariu sau cum funcționează sistemul Barnevernet.....	13
Reacții după articolul meu... ..	18
Din cauza aceasta protestăm, domnilor!	23
Când lumea devine mică... ..	27
Proteste în întreaga lume.....	33
Scrisoare adresată Parlamentului Norvegian	37
Întâlnire cu parlamentarii români.....	41
Ceva este putred în... Norvegia!.....	46
Răspuns la Scrisoarea trimisă Parlamentului Norvegian de către Asociația Românilor din Norvegia.....	50
Reacții și amenințări	52
Sloganurile de lângă noi.....	68
Cazul Nan.....	74
Represalii în Norvegia	81
O zi fierbinte... ..	89
Scrisoare către Dumnezeu.....	94
Patru zile de infern... ..	100
Comunicat către prieteni	104
Reacții în întreaga lume	108
Lupta continuă!	114
Implicații	117

Vocea Diasporei	122
Viața bate filmul!.....	127
Atentate la viața noastră.....	131
Dezastru total!	133
Prima victorie.....	137
Discurs la Bruxelles: STOP TIRANIEI, ABUZURILOR și ATROCITĂȚILOR!.....	139
Pentru politicieni & com	144
TREBUIE SĂ-I SALVĂM PE ACESTI COPII!	146
Vârful aisbergului... ..	150
Se clatină Barnevernet! Și nu numai!	153
Cerul este plin de miracole... ..	155
<i>În loc de postfață: Barnevernet, eliberează copiii...!</i>	157

Începuturile...

...Totul a început într-o zi de decembrie 2015, când, întâmplător, citind ziarul românilor din Norvegia, *Jurnal de Nord*, am aflat că *Asociația românilor din Norvegia* organiza, împreună cu, un partener media, un concurs dedicat României cu ocazia apropierii zilei de 1 Decembrie...

Concursul se intitula *Gânduri pentru România*, iar cititorii erau invitați să scrie câteva rânduri despre țară, așa cum o văd ei sau cum au păstrat-o în memoria lor de-a lungul timpului și prin străinătățile în care au ajuns.

Iar cuvintele au curs, pur și simplu, din inima mea... A fost ceva indescritibil. Parcă intrasem în transă.

Așa a apărut eseul meu pentru Țară... Iată-l!

*

Scrisoare către Tine

N-am știut niciodată să-ți spun cât te iubesc...

Nu-i adevărat că nu-i pasă nimănui de Tine!

Te-am văzut întristată și m-am retras în singurătate... A trebuit să mă adaptez la vremuri. Așa se întâmplă când lucrurile devin dificile.

Tu erai tristă, foarte tristă în fiecare zi.

Ce anume dureri îți vor fi bântuind sufletul?

În fața microfoanelor, politicienii tocmai ne explicau cum vom trece de la agonia noastră la democrația aceea deocheată, pardon, „originală”, din cauza căreia tu aveai să suferi și mai mult...

I-am văzut pe alții mai bogați, apoi, certându-te, explicându-ți lucruri despre care mințim nu neapărat pe ceilalți, cât pe noi înșine: o anumită minoritate, călcându-și pe orice demnitate, stă cu mâna întinsă la colț de stradă...

În ochii lor, neapărat, Tu erai vinovată din cauza lor!... Gândesc sau sufăr... Mai sunt și alți săraci în lumea asta... Dar, parcă, au mai multă demnitate...

Tu nu ai spus însă nimic. I-ai acceptat pe toți așa cum sunt. Toată lumea este însă indignată.

Tu continui totuși să exprimi aspirația oamenilor. Problemele emoționale nu ar trebui să ne macine existența.

Între timp, politicienii noștri, cum crezi că au supraviețuit? Au venit cu propria motivație, ținând discursuri, manevrând bugete, hotărând viitorul în spatele atâtor interfețe de comunicare...

Acest popor, cum să spun?!... Vocea lui interioară este cea care îl definește. Fiecare dintre noi se poate ridica deasupra vieții dacă vrea...

Când crezi că nimic nu poate merge mai rău, realizezi că ai nevoie să-ți găsești drumul de întoarcere în sufletul tău...

Dumnezeule! Care drum de întoarcere? Uită-te în sufletul tău! Îți place ce vezi?

Nu știu dacă descoperirea aceasta te va face mai fericit, cumva, sau te va afecta... Lucrurile pe care le ascundem se văd în privirea fiecăruia.

Am trăit, totuși, mereu cu sentimentul că țara ta este atât de mare cât loc îi dai tu în inima ta...

Ce să-ți mai spun?... M-am retras din fața microfoanelor, cum am spus... Iubirea noastră există dintotdeauna. Nu te-am uitat niciodată, Țară!

Nu-mi vând sufletul pentru bani. Nu plec nicăieri. Tot la tine mă întorc. Ești atât de frumoasă...

N-am să te părăsesc niciodată.

Îți promit!...

*

...Este drept, eseul meu a fost apreciat de câțiva entuziaști, dar marea masă a cititorilor a fost fermecată de istorisirile melancolice cu „iarba verde și grasă de acasă”, în care personajul principal pășea cu brațele deschise sau, dimpotrivă, alerga cu părul despletit „prin munții și pădurile patriei”, bezmetic.

Nu m-am așteptat la un succes enorm prin participarea mea la vreun concurs, știind prea bine că nimeni nu se împiedică de astfel de rânduri în zilele noastre. Dar, observând profunzimea emoțiilor exprimate de cititori cu privire la povestirile haotice, încărcate de fraze bombastice și golite de orice conținut, am căzut pe gânduri...

Desigur, ești cam sărac spiritual când, în cel mai grosolan dezacord gramatical, afirmi că... „*mi s-a aburit ochii când am citit!*...” acele pagini atât de strălucite din literatura română!

M-am ridicat însă repede consolându-mă, spunându-mi că, totuși, acestea sunt sentimentele adevărate ale oamenilor și, chiar dacă ele îmi par mie frivole sau îmi fac de-a dreptul rău, ar trebui să am respect pentru ele, așa cum am de fapt respect pentru toți oamenii.

Nu am mai spus nimic, deci. Am reflectat numai în tăcere la lucruri... La condiția umană, la existența fiecăruia, la naivitatea noastră și la manipularea care există.

Dacă au trecut douăzeci și șase de ani de la ceea ce s-a întâmplat atunci în decembrie și noi, încă, ne numărăm printre cei mai săraci ai Europei, un lucru este sigur... Nu numai politicienii trebuie să fie de vină pentru dezastrul care există în țară, dar și noi, care nu am evoluat decât prea puțin. De ce, oare, refuzăm să vedem adevărul? De ce, oare, nu îndrăznim să ieșim din tiparele noastre mentale? Din clișeele și prejudecățile în care trăim?

Citim literatură ieftină sau nu citim deloc. Suspınăm adesea și ne plângem de milă. Avem gânduri frumoase despre Țară, dar ne lăsăm cumpărați pe nimic. Amanetând, de fapt, viitorul!

Viitorul copiilor noștri!

Înțelegând, deci, situația și consecvent cu mine însumi, am trimis o scrisoare ziarului *Jurnal de Nord* prin care le mulțumeam ziariștilor pentru faptul că mă găzduiseră în paginile lor, dar în care îmi anunțam și retragerea din concurs.

Reacția ziarului a fost extraordinară însă. Oamenii mi-au acceptat nu numai punctele de vedere, dar mi-au demonstrat că sunt profesioniști cărora într-adevăr le pasă de România și de viitorul ei.

Nu poți să vorbești numai laudativ de România dacă îți pasă de viitorul ei. Nu poți să refuzi din capul locului orice discuție menită să pună punctul pe „i”. A spune adevărul este un mare lucru, dar, a-l accepta, este o adevărată binefacere.

Discuțiile noastre, de aceea, au pus bazele unei colaborări care avea să joace un rol important în viața multor oameni din Norvegia și din străinătate.

Nici nu bănuiam pe-atunci, însă, că însăși viața noastră va lua o turnură cu totul dramatică. Atât de nerecunoscut va fi. Ireală...

Cazul Bodnariu sau cum funcționează sistemul Barnevernet

Cu tragedia familiei Bodnariu am venit în contact, mai întâi, citind presa.

De la început, vreau să subliniez că mass-media din România a luat atitudine, dovedind caracter și încercând în același timp să investigheze o poveste care părea tabuu. De fapt, toată presa din lumea civilizată a prezentat cazul Bodnariu și cazurile multor altor familii cărora li se luaseră copiii de către Barnevernet (Protecția Copilului). Excepție a făcut presa din Norvegia care a încercat să bagatelizeze și să mușamalizeze lucrurile, trecându-le cu vederea sau ignorându-le complet. Nici măcar explozia de proteste la nivel internațional nu a fost prezentată așa cum se cuvenea de către mass-media norvegiană. De ce, oare?

Să ne reamintim... Este vorba de o familie cu 5 (cinci) copii care a fost practic dezmembrată. Cel mai mic dintre copii nu avea mai mult de câteva luni când a fost preluat de Barnevernet.

Revenind la presa din România și la eforturile ei laudabile de a prezenta realitatea, așa cum e ea, s-a observat că reporterii nu aveau totuși informațiile necesare din cadrul sistemului Barnevernet, astfel încât să analizeze în mod just lucrurile.

Acesta a fost și motivul pentru care am fost rugat să explic cum funcționează sistemul Barnevernet pentru a clarifica lucrurile pentru mulți conaționali aflați într-o situație dificilă din cauza Barnevernet.

Articolul meu a declanșat practic o explozie în mediul virtual, din cauza numărului mare de cititori, internet-ul blocându-se.

Implicații

Ca urmare a dezvăluirilor făcute, tot mai mulți oameni îmi cereau imperativ să mă implic și mai mult în societate deoarece devenisem un exemplu pentru mulți.

Avusesem dintotdeauna un mare dezgust pentru politică, în special, dar, iată, că tot mai mulți oameni îmi cereau să mă implic și să iau atitudine, acum și în politică!

Redau, mai jos, fragmente dintr-un articol interesant apărut la data de 06.03.2016 în ziarul *Adevărul* (autor: *Daniel Dancea*).

Mărturia românului care a condus două grădinițe din Norvegia, despre metodele de intimidare la care a fost supus după ce s-a luptat cu Barnevernet: „E un coșmar”

Cazurile familiilor de români rămase fără copii în Norvegia au atras după sine reacția unuia din cei mai cunoscuți români din Țara Fiordurilor. Director a două grădinițe din Oslo și scriitor, George Alexander a criticat Barnevernet. Constrângerile la care a fost supus l-au obligat să demisioneze. Într-un interviu pentru „Adevărul”, George Alexander a declarat că nu și-ar fi imaginat niciodată că așa ceva se poate întâmpla în Norvegia.

Cazul familiei Bodnariu, rămasă fără cei cinci copii luați de Protecția Copilului din Norvegia – Barnevernet, a declanșat un val de proteste fără precedent, zeci de mii de români din toată lumea ieșind în stradă pentru a manifesta împotriva Barnevernet și pentru a susține familia Bodnariu.

„Barnevernet a făcut și lucruri bune de-a lungul timpului, protejând copiii maltratați în propriile familii, salvându-i în acest fel, dar a făcut, în același timp, și greșeli”, spunea la începutul acestui an George Alexander, un român, director a două grădinițe din Oslo.

După reacțiile sale publice, tot mai multe familii au început să îl caute pe George Alexander și să reclame abuzuri ale Barnevernet.

„Am primit foarte multe telefoane de la oameni disperați din Norvegia și nu sunt numai români. Sunt și alte naționalități. Ideea este că am încercat să fiu obiectiv, să prezint lucrurile așa cum sunt, dar la un moment dat am descoperit niște lucruri inadmisibile, la care nu am putut să închid ochii. Am încercat să fiu constructiv, am trimis o scrisoare Parlamentului Norvegian. Am primit un răspuns, am așteptat ca oamenii să reformeze un sistem, care în mod evident permite abuzuri, și nu s-a făcut nimic”, a declarat George Alexander pentru „Adevărul”.

Descoperirile lui George Alexander

Românul a declarat că urmărind cazul familiei Nan, spre exemplu, bănuielile privind unele abuzuri ale Barnevernet i s-au confirmat.

„Au fost și cazuri în care cetățeni români au fost violenți, au greșit în familiile lor. Până și Protecția Copilului din România a luat atitudine și unii aveau dosar penal și în România. Le-am spus că trebuie să își schimbe atitudinea, dar, în același timp, am descoperit grave, grave abuzuri în Norvegia.

Spre exemplu, li s-au luat copiii familiei Nan și în aceeași localitate era o mamă singură, norvegiancă, o tipă care avea probleme psihice și care trebuia să primească ajutor. Bebelușul ei nu a primit ajutor. Vă dați seama ce greșeli fac. În loc să ajute un copil, un bebeluș care avea nevoie de ajutor se duc și confiscă doi copii de la o familie care funcționează normal”, a declarat George Alexander, care pe măsura descoperirilor făcute a devenit tot mai vehement la adresa Barnevernet.

Interzis la protest

Românul și-a anunțat inclusiv prezența la un protest din Oslo, unde trebuia să țină un discurs. Cu o zi înainte de protest, George Alexander a fost convocat de șefii lui la o ședință, unde i s-au pus în față traducерile după articolelele sale și interviurile date laziarelor și televiziunilor din România.

„Am fost convocat mi s-a pus clar în vedere să nu mă duc la protest. De cinci ori mi s-a spus acest lucru. Subliniaseră cu marker galben comentariile mele despre valori, faptul că refuz să îmi trimit copiii într-o școală norvegiană”, a spus românul.

Potrivit lui George Alexander, interviul pentru Pro Tv în care acesta declara că preferă să își crească copiii în România i-a durut rău pe norvegieni.

Românul a explicat pentru „Adevărul” decizia luată.

„A fost o hotărâre pe care am luat-o eu și soția mea. Ține de identitatea noastră. Poate unii o să creadă ce vor, dar noi suntem mai patrioți. În plus, nici la noi nu este privită Biserica extraordinar pentru că sunt și acolo oameni neaveniți, dar în Occident s-a ajuns la niște lucruri inimaginabile. Recent, pe 21 februarie a.c., a avut loc Convenția Tineretului Liberal al Suediei. Ei cer legalizarea incestului și a necrofiliei. E numai un exemplu de valori morale care sunt sau nu sunt într-o astfel de societate. Eu nu vreau ca ai mei copii să trăiască într-o astfel de societate”, a mai declarat George Alexander.

Românul a spus că luni, după protestul care a avut loc sâmbătă, grădinițele pe care le conducea au fost supuse unor controale și a fost, din nou, băgat în ședință.

„Nu au putut să îmi găsească nimic pentru că sunt perfecționist și a fost totul perfect, dar după aceea am fost convocat la o altă ședință

și în timpul ședinței mi s-a comunicat că într-adevăr au constatat că nu am fost la proteste. De unde știau ei că nu am fost eu la protest? Au monitorizat cumva? Nu înseamnă că am fost urmărit? Nu numai eu. Toți cei care au fost la protest în Oslo, toți cei 100 au fost trecuți pe tabele și liste. Oamenii nu știu, dar acesta este adevărul. Eu sunt convins că au trecut la represalii împotriva mai multor oameni, dar oamenii tac de frică”, a mai spus George Alexander, care a ales ca după acest episod să demisioneze.

„Am fost urmărit pas cu pas, supravegheat, interzis, redus ca om și ca scriitor. Eu nu pot să accept astfel de lucruri” - George Alexander, profesor și scriitor

„Nu vreau să fiu limitat. Este foarte important să fiu liber. Eu nu sunt numai un lider, sunt și scriitor. Eu nu pot să scriu niște lucruri, să le dau speranțe oamenilor, iar după aceea să le întorc spatele. Când mi s-a pus în vedere, și încă de cinci ori, să nu țin nicio cuvântare, de atunci am vrut să îmi dau demisia”, a mai spus românul.

George Alexander mărturisește că până să treacă prin ceea ce a trecut nu și-ar fi imaginat că astfel de lucruri se pot întâmpla în Norvegia. „Nu aș fi crezut niciodată și nici acum nu îmi vine să cred. Este un coșmar. Dacă mi-ar fi spus cineva că este posibil așa ceva, i-aș fi spus că Norvegia este democratică și este o exagerare, o minciună, dar când simți pe pielea ta niște lucruri...”, a mai spus românul.

„Dacă eram fără caracter, stăteam în banca mea”

Încă înainte de a demisiona din funcția de director al grădinițelor din Oslo, George Alexander s-a înscris în Partidul Românilor de Pretutindeni.

Adevărul: Ce veți face în continuare?

George Alexander: Viața mea s-a întors cu susul în jos. Am primit foarte multe declarații de susținere. Am primit și propuneri. Sunt

oameni care vor să îi ajut să publice volume de poezii, până la oameni care îmi propun să susțin proiecte pentru copii orfani sau bătrâni. Am fost contactat și de partide politice.

Adevărul: La ce nivel vă vedeți implicat în politică?

George Alexander: Dacă Dumnezeu m-ar ajuta și dacă oamenii ar înțelege, credeți-mă, aș schimba multe lucruri în bine. Nu am nevoie de bani, nu sunt un om bogat, dar m-aș înconjura de oameni de caracter, de oameni integri. Am rămas impresionat. Noi, românii suntem un popor extraordinar și avem oameni care într-adevăr pot pune umărul la reconstrucția țării, dar avem prea mulți neaveniți care s-au infiltrat în politică și e normal ca oamenii să fie dezamăgiți pentru că au ajuns la limita sărăciei.

Adevărul: Mulți români privesc spre Occident cu speranță. Există riscul să asimilăm și valori occidentale nesănătoase?

George Alexander: Riscul este mare pentru că noi nu am avut niciodată oameni de stat, bărbați de stat. Am avut oameni care sunt înconjurați de hârtii și de doctorate care nu susțin interesele României. Se poate foarte bine negocia de pe o poziție de forță, inclusiv cu marile puteri, dar noi avem nevoie de oameni care să gândească strategic. Din cauza asta, oamenii s-au aplecat tot timpul și au înghițit toate mizeriile, pentru că nu au venit numai lucruri bune.

Adevărul: Cei care s-au plasat în acest caz împotriva Barnevernet au fost acuzați că fac jocurile Rusiei. Vă asumați aceste critici?

George Alexander: Eu poate am să șochez pe mulți. Eu apreciez ceea ce este bun și în America și în Rusia și în China și oriunde în lume. În același timp, critic ceea ce este negativ și în România și în America și în Rusia. Eu sunt convins că sunt oameni care vor interpreta în fel și chip. Mai important decât a pune accent pe ură este a crea punți de legătură. Noi nu avem nevoie de ură. Putem avea relații excelente și cu America și cu Rusia și cu China. Eu sper să fim atât de competenți încât să fim respectați pentru că avem puncte de vedere diferite.